U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **I. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 12. 2010, č. j. 56 Az 64/2010 – 40,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 5. 2010, č. j. OAM-151/ZA-14-ZA14-2010, bylo rozhodnuto tak, že žalobci se neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí (dále jen „zákon o azylu“). V odůvodnění žalovaný uvedl, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že žalobce žádá o udělení mezinárodní ochrany z důvodu legalizace pobytu na území České republiky, přičemž ovšem právní nástroj mezinárodní ochrany lze aplikovat pouze ve smyslu zákonem stanovených podmínek a nelze jej zneužívat za tímto účelem. Žalobce ve vlasti pociťuje složitou situaci na trhu práce a podnikatelské aktivity mu mělo ztěžovat jednání stoupenců prezidenta Janukoviče, a to pro neochotu žalobce finančně podporovat jeho volební kampaň. To však nelze podřadit důvodům pro udělení azylu. Ohledně udělení doplňkové ochrany pak žalovaný konstatoval, že žalobcovy obavy z návratu na Ukrajinu jsou obecného charakteru a nejsou nijak individualizovány jím tvrzenými skutečnostmi, s výjimkou korupčních snah příslušníků policie. Tyto lze nicméně hodnotit toliko jako snahu obohatit se na úkor žalobce, přičemž žalobce se ohledně těchto potíží může v zemi původu obrátit na kompetentní orgány.

Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou ze dne 20. 5. 2010, ve které navrhl, aby Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Namítal, že žalovaný porušil § 2 odst. 1 a 4, § 3, § 50 odst. 3 a 4, jakož i § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Vyjádřil přesvědčení, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, minimálně pak podmínky pro udělení doplňkové ochrany ve

smyslu § 14a téhož zákona. Dále namítal porušení čl. 33 odst. 1 Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků (vyhlášena pod č. 208/1993 Sb.). Ve své vlasti byl pronásledován ve smyslu § 2 odst. 8 zákona o azylu, neboť byl vystaven psychickému nátlaku ze strany policie, jakož i osob z okruhu současného prezidenta Janukoviče, z jejichž strany mu měl být rovněž podpálen automobil. Žalovaný si podle jeho názoru neopatřil řádné a dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí a dostatečně nezjistil skutkový stav věci.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 3. 12. 2010, č. j. 56 Az 64/2010 – 40, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává a že tlumočnici doc. Ing. M. D., CSc., bytem B. 16, B., se přiznává odměna za tlumočnický úkon ve výši 350 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci rozhodnutí. V odůvodnění krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný v průběhu řízení postupoval v souladu s právními předpisy, kterými je vázán, s ohledem na specifika azylového řízení, obdobně, jako ve skutkově blízkých věcech a v souladu s veřejným zájmem. Žalobci byl poskytnut dostatečný prostor, aby uvedl vše, co považoval za důležité pro rozhodnutí o své žádosti, žalovaný provedl dostatečné dokazování a své rozhodnutí srozumitelně a přesvědčivě odůvodnil, přičemž se zabýval všemi rozhodnými skutečnostmi. Krajský soud se ztotožnil rovněž s právním hodnocením žalovaného, co se týče korupčního jednání policistů, jakož i obtěžování žalobce ze strany přívrženců prezidenta Janukoviče. Poukázal na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu a dospěl k závěru, že problémy žalobce neodpovídaly pronásledování ve smyslu zákona o azylu, a to i s ohledem na jejich nízkou intenzitu. Jako nedůvodné posoudil rovněž námitky žalobce, týkající se udělení doplňkové ochrany a porušení zásady *non-refoulement* ve smyslu čl. 33 odst. 1 Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků.

Proti rozsudku Krajského soudu v Brně se žalobce (dále též „stěžovatel“) bránil včasnou kasační stížností ze dne 24. 1. 2011, v níž toliko požádal o nové projednání věci z důvodu, že byl nemocný.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 27. 1. 2011, č. j. 56 Az 64/2010 – 46, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátu, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, a dále doplnil prostřednictvím svého zástupce z řad advokátů označení napadeného rozhodnutí soudu, údaj o tom, kdy bylo napadené rozhodnutí doručeno, v jakém rozsahu rozsudek napadá a důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Současně stěžovatele poučil, že nebude-li této výzvě ve stanovené zákonné měsíční lhůtě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta, jakož i o možnosti být na vlastní žádost osvobozen od soudních poplatků a podmínkách ustanovení zástupce.

Stěžovatel podáním ze dne 2. 3. 2011 požádal o ustanovení zástupce. Krajský soud v Brně stěžovateli přípisem ze dne 8. 3. 2011, č. j. 56 Az 64/2010 – 49, zaslal formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro rozhodnutí o žádosti o ustanovení právního zástupce spolu s výzvou, aby jej stěžovatel vyplnil a zaslal zpět ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení této výzvy. Současně stěžovatele vyzval, aby soudu sdělil, jakým způsobem a v jaké výši platí nájem ubytovateli či pronajímateli a jak si opatřuje finanční prostředky na svoji výživu a ošacení. Upozornil, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, soud návrh na ustanovení zástupce zamítne. Stěžovatel podáním ze dne

24. 3. 2011 požádal o prodloužení lhůty o 20 dní, a to z důvodu, že kolega, u kterého bydlí, je momentálně mimo území České republiky. Krajský soud následně přípisem ze dne 29. 3. 2011 prodloužil lhůtu k doložení osobních a majetkových poměrů za účelem ustanovení advokáta do 15. 4. 2011.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 26. 4. 2011, č. j. 56 Az 64/2010 – 52, návrh stěžovatele na ustanovení zástupce zamítl a současně stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení usnesení předložil soudu plnou moc advokáta, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat, případně doložil doklad o svém právnickém vzdělání. Poučil jej, že nevyhoví-li této výzvě ve stanovené lhůtě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne.

Po předběžném posouzení splnění zákonných náležitostí kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že **kasační stížnost nesplňuje zákonem předepsané náležitosti.**

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. *„stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.“*

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. *„kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.“*

Podle odst. 3 téhož ustanovení *„nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.“*

Podle § 37 odst. 3 s. ř. s. *„z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Ten, kdo činí podání, (dále jen „podatel“) v podání uvede o své osobě osobní údaje jen v nezbytném rozsahu; vždy uvede jméno, příjmení a adresu, na kterou mu lze doručovat. Jiné osobní údaje uvede jen tehdy, je-li toho třeba s ohledem na povahu věci, která má být soudem projednána. Podléhá-li podání soudnímu poplatku, musí být opatřeno kolkovou známkou v odpovídající hodnotě a musí k němu být připojeny listiny, jichž se podatel dovolává. Podání, které je třeba doručit ostatním účastníkům a osobám na řízení zúčastněným, musí být předloženo v potřebném počtu stejnopisů.“*

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. *„předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.“*

Z citovaných zákonných ustanovení vyplývá, že v řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, ledaže má on, jeho zaměstnanec nebo člen,

který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Kasační stížnost pak musí kromě obecných náležitostí obsahovat označení rozsudku, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu byl rozsudek doručen.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost stěžovatele ze dne 24. 1. 2011 nesplňuje náležitosti předepsané v § 105 odst. 2 s. ř. s., a dále v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel v kasační stížnosti toliko požádal o nové projednání věci z důvodu, že byl nemocný. Opomenul vymezit, v jakém rozsahu rozsudek krajského soudu napadá a z jakých důvodů podle taxativního výčtu § 103 odst. 1 s. ř. s., jakož i údaj o tom, kdy mu byl rozsudek doručen. Neuvedl žádné námitky proti napadenému rozsudku či řízení vedoucímu k jeho vydání, neuvedl, jakých pochybení se Krajský soud v Brně podle jeho přesvědčení dopustil, ať již ve smyslu vad řízení či vadných skutkových nebo právních závěrů. Především však soudu ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. nedoložil plnou moc udělenou advokátu, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat, ani doklad o tom, že ukončil vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie.

V návaznosti na právě uvedené je třeba poukázat na to, že stěžovatel byl usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2011, č. j. 56 Az 64/2010 – 46, řádně vyzván, aby v zákonné lhůtě jednoho měsíce doložil plnou moc udělenou advokátu, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat, a aby jeho prostřednictvím odstranil vady kasační stížnosti. Krajský soud stěžovatele současně poučil, že nebude-li této výzvě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta. Poučil jej rovněž o podmínkách osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Stěžovatel sice podáním ze dne 2. 3. 2011 požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, nicméně poté, co mu krajský soud zaslal formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a vyzval jej ke sdělení, jakým způsobem a v jaké výši hradí své ubytování a jak si opatřuje finanční prostředky na výživu a ošacení, stěžovatel toliko podáním ze dne 24. 3. 2011 požádal o prodloužení lhůty o 20 dní. V tom mu bylo krajským soudem vyhověno prodloužením lhůty k doložení osobních a majetkových poměrů do 15. 4. 2011. Stěžovatel ovšem ani přesto výzvě krajského soudu nevyhověl a své osobní a majetkové poměry nedoložil. Krajský soud v Brně proto usnesením ze dne 26. 4. 2011, č. j. 56 Az 64/2010 – 52, návrh stěžovatele na ustanovení zástupce zamítl a současně stěžovatele opakovaně vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů předložil soudu plnou moc advokáta, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat, případně doložil doklad o svém právnickém vzdělání, a řádně jej poučil, že nevyhoví-li této výzvě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Stěžovatel ovšem ani po této obsáhlé komunikaci Krajskému soudu v Brně ani Nejvyššímu správnímu soudu ve stanovené lhůtě, jakož ani později až do dnešního dne své osobní a majetkové poměry nedoložil, nepředložil plnou moc udělenou advokátu, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat ani doklad o svém právnickém vzdělání a neodstranil ani další vady kasační stížnosti. Pro úplnost nutno dodat, že stěžovatel nepodal kasační stížnost proti usnesení krajského soudu ze dne 26. 4. 2011, č. j. 56 Az 64/2010 – 52, a toto nabylo právní moci dne 5. 5. 2011.

Nejvyšší správní soud ve své konstantní judikatuře (viz například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 – 40, publikováno pod č. 6/2003 Sb. NSS, dostupné z: <www.nssoud.cz>) dovodil, že *„pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a pokud stěžovatel není zastoupen advokátem (§ 105 odst.*

2 s. ř. s.) a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].“ Nelze než konstatovat, že v tomto judikátu vymezené podmínky pro odmítnutí kasační stížnosti byly naplněny rovněž v nyní projednávané věci.

Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost nesplňuje náležitosti předepsané v § 105 odst. 2 s. ř. s., a dále v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s., a to i přesto, že stěžovatel byl k doplnění kasační stížnosti krajským soudem řádně vyzván, poučen o následcích neodstranění vad kasační stížnosti, a tato výzva byla stěžovateli řádně doručena. Kasační stížnost proto odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. a § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu